

VIII.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 74. Smrt Njegovega Veličanstva kralja Aleksandra I. — Odredbe glede žalnih svečanosti. —

Njegovo Veličanstvo kralj Aleksander I. mrtev.

Zlobna roka je dne 9. oktobra 1934 na nečloveški način končala življenje vitežkemu Vladarju Jugoslavije Nj. Vel. kralju Aleksandru I. v trenutku, ko je stopil kot pospeševatelj miru in reda na tla prijateljske zaveznice Francije.

Lavantinska škofija, škof s stolnim kapituljem, duhovščina z vernim ljudstvom, iz dna srca obsoja zločin, ki je z največjo žalostjo napolnil srca državljanov in s studom ves omikani svet.

V teh težkih trenutkih sočuvstvujemo in sožalujemo s tako hudo preizkušeno kraljevsko Rodbino, obenem molimo, kakor za dušni mir velikega Pokojnika, tako za blagor ljubljene domovine.

Zaupajoč božji Previdnosti, da bo čuvala Jugoslavijo, obetamo vdanost in zvestobo novemu kralju Nj. Vel. Petru II.

V jutro 10. oktobra, ko se je potrdila vest o strašnem dogodku v Marseilleu, jo je naznanilo prebivalstvu žalno petminutno zvonjenje v vseh mariborskih cerkvah, ki se je ponavljalo vsako uro do 18. ure zvečer. S stolpa stolne cerkve, s škofijskega dvorca in drugih duhovniških hiš na Slomškovem trgu so zaplapolale črne zastave.

Med tem je kraljevska banska uprava v Ljubljani po srezkem načelstvu Maribor, levi breg, dostavila kn.-šk. ordinariatu ta-le odlok (z dne 10. oktobra 1934, Pov. II, D. Z. No. 2480/1):

»Po naročilu gospoda ministra za notranje posle čast mi je sporočiti Vam, da je državni odbor za pokop trupla Njegovega Veličanstva kralja Aleksandra odredil, da se izvrši objava smrti Njegovega Veličanstva z zvonjenjem z zvonovi po vseh cerkvah v vseh krajih države, in sicer danes dne 10. oktobra in nato ponovno od dne, ko prispe truplo blagopokojnega kralja v domovino do pokopa. Zvoní naj se od 6. ure zjutraj do 18. ure zvečer vsako uro po 5 minut.

Ob enem naroča ministrstvo, da se na vseh javnih zgradbah izobesijo črne zastave do daljnje odredbe.

Čast mi je glede na prednje naprositi naslovni ordinariat, da takoj izda podrejenim cerkvenim oblastvom navodila, da postopajo po prednjem naročilu.

Hkrati mi je čast obvestiti naslov, da bodo v gornji zadevi srezki načelniki takoj stopili v stik z lokalnimi cerkvenimi oblastvi in jim gornje sporočili. Naprošam naslov, da ta postopek naknadno odobri.

Namestnik bana, pomočnik: Pirkmajer.«

Ob 9. uri dopoldne istega dne je škof dr. Ivan Jožef Tomažič sklical lavantinski stolni kapitelj k žalni seji, na kateri je v izbranih besedah obsodil zločin, dal izraza globoki žalosti nad smrtjo vitežkega Vladarja in obljubil vdanost in zvestobo novemu kralju Petru II.

Z žalne seje je bila odposlana maršalatu dvora in ministrstvu pravde naslednja brzojavka:

»Za sebe, stolni kapitelj, duhovščino in ljudstvo lavantinske škofije sporočam globoko žalost in obsodbo nad zločinom, ki je končal življenje Njegovemu Veličanstvu Aleksandru Prvemu. Njegovo dušo priporočamo Bogu, molimo za blagor države ter obetamo zvestobo novemu kralju Petru Drugemu. Dr. Ivan Tomažič, škof.«

Istočasno je bila vsem župnijskim uradom odposlana naslednja okrožnica (z dne 10. oktobra 1934, št. 2451):

»V globoki žalosti obsojamo zločin, ki je končal življenje Njegovemu Veličanstvu kralju Aleksandru I., vitežkemu našemu Vladarju, ter molimo za Njegovo dušo in za blagor države.

Odredbe državnih upravnih oblasti za prvo zvonjenje se s tem naknadno odobrijo z naročilom, naj jih p. n. župnijski uradi takoj po obvestilu izvršijo, v kolikor je tehnično mogoče.

Nadaljnja navodila bodo sledila, eventualno potom časopisja. Škof in apostolski administrator:

† Ivan Jožef, l. r.«

Nadalje se odreja sledeče:

Drugi odstavek zgornje okrožnice gledé zvonjenja veljaj tudi za čas od dneva, ko dospe kraljevo truplo v domovino, do pokopa, ako bi se ne dosegla izprememba dane odredbe, kar bi se pravočasno razglasilo.

Na dan pogreba Njegovega Veličanstva se ob primerni uri opravi v vseh župnijskih cerkvah služba božja po sledečem obredu (col. viol.):

Poje se psalm 50. »Usmili se« (Miserere) s Čast bodi na koncu, potem se poje »Gospod usliši mojo molitev« ..., »Gospod z vami« ... in molitvi iz Miss. Rom. Orationes diversae No. 12. in 13. (Cerkveni molitvenik, str. 262 »Ne zavrzi« ... in str. 263 »O Bog, naše pribežališče« ...)

Na koncu se poje molitev za kralja Petra II, z odnosnimi verzikuli (Cerkveni molitvenik str. 363).

K temu svetemu opravilu se povabijo vse oblasti in uradi kakor ob državnih praznikih; verniki naj se s primernim oznanilom opomnijo, da se ga v čim obilnejšem številu udeležijo.

Ako bo od prosvetne oblasti za šole naročena sveta maša, se naj vzame votivna maša: Pro quacumque necessitate (col. viol.).

Ko slavimo spomin umrlega kralja Aleksandra I., pozdravljamo v duhu zvestobe in vdanosti, kakor nam veleva naša sveta vera, novega vladarja Njegovo Veličanstvo Petra II.

Ohrani, o Gospod, našega kralja Petra,
In varuj ga s Siona!

Z zvestobo in delom po naukih naše svete vere hočemo vsi izpolniti poslednje naročilo umirajočega kralja: Čuvajte Jugoslavijo! Ravnati se hočemo po opominu sv. apostola Pavla (I. Tim. 2, 1): »Prosim torej predvsem, naj se opravljajo prošnje, molitve, priprošnje, zahvale za kralje in oblastnike, da bomo živeli tiho in mirno življenje v vsej pobožnosti in poštenosti. To je namreč dobro in všeč Bogu, našemu odrešeniku.«

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, 11. oktobra 1934.